GÜNAYDIN

ustura 71

Kapak Karikatürleri

67' nci sayımızda, her yıl Kanada'da yapılan Uluslararası Karikatür Yarışması'nın ilânını sunmuştuk. Üç dalda yapılan bu yarışmalarda, her dalın birincisine bin dolar, ayrıca her üç dal birincisinin en iyisine 5 bin dolar ödül verilmektedir. (Bizim paramızla aşağı yukarı 60 bin lira)

Bu sayımızın ön ve arka kapağına, 60 bin liralık büyük ödülü kazanan iki karikatürü koyduk.

Ön kapaktaki, Portrait-Charge türünde yapılmış Brigit Bardot'nun karikatürüdür. İspanyol karikatürcü Paco Martinez'in yaptığı bu karikatür 1968 Kanada Karikatür Yarışması' nda büyük ödül kazanmıştır

Renksiz (Siyah-beyaz) yapılmış olan arka sayfadaki karikatür, 1967 yılı yarışmasının büyük ödülünü kazanmıştır . Bu karikatürü Yugoslav Dragoljub Andjelkovic yapmıştır.

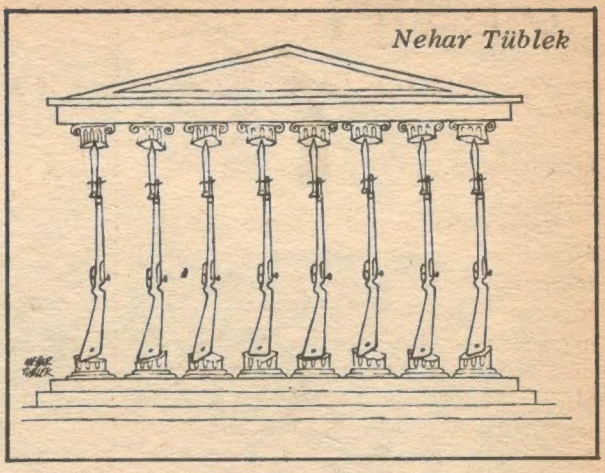

Her yıl Kanada' daki uluslararası yarışmaya katılan karikatürlerden bir sergi açılır ve sergiye giren bütün karikatürler her yıl bir albümde toplanır.

Bu sayımızda 1968 ve 1969 albümlerinden karikatürler yayınlıyoruz. Bunlar, okurlarımızın, dünya karikatürünün hangi düzeyde ve beğenide olduğunu görmelerine yarayacaktır.

Kanada yarışmalarına Türk karikatürcüleri de katılmışlar ve beşinci yarışmada Nehar Tüblek siyasî karikatür dalında dördüncü olmuştur. Bu sayfamızda 6 ve 7. sayfalarımızda 1968 albümündeki Türk karikatürcülerinin eserlerini yayınlıyoruz.

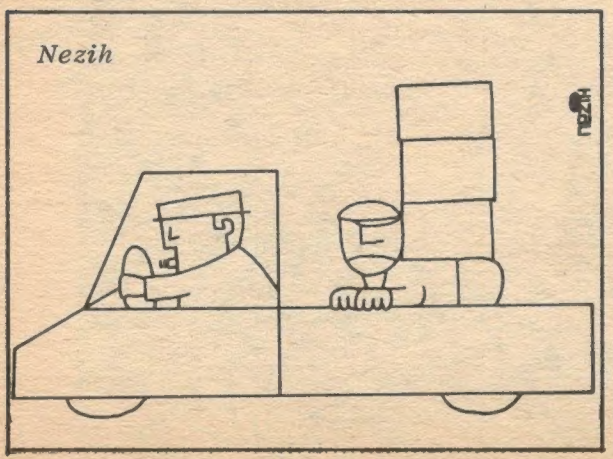

ZEYTİN

Meyhaneye giren iyi giyimli adam garsona,

-Bana bir duble rakı getirin, ama kadehe iki zeytin koymayı unutmayın dedi.

Garson, adamın bu şaşılası isteğini yerine getirdikten sonra onu uzaktan izledi. Adam, rakıyı içtikten sonra, kadehin içindeki iki zeytin tanesini, cebinden çıkardığı kesekâğıdının içine koyup kesekâğıdını yine cebine yerleştirdi. Bir duble rakı daha istedi, ama onun da içinde iki zeytin tanesi olacaktı...

Adam, onuncu duble rakıyı da isteyince garson dayanamayıp sordu:

-Çok affedersiniz beyim, yirmi yıllık garsonum, sizin gibi zeytinli rakı içeni hiç görmedim. Zeytinleri ne yapıyorsunuz?

Adam,

-Hiiiç, dedi, karım, bir kilo zeytin almam için evden dışarı bırakmıştı da..

ETKİLİ KONUŞMA

Bir Yeşilaycı, kalabalık dinleyicilerine içkinin kötülüklerini uzun uzun anlattıktan sonra konuşmasını şu sözlerle bitirdi:

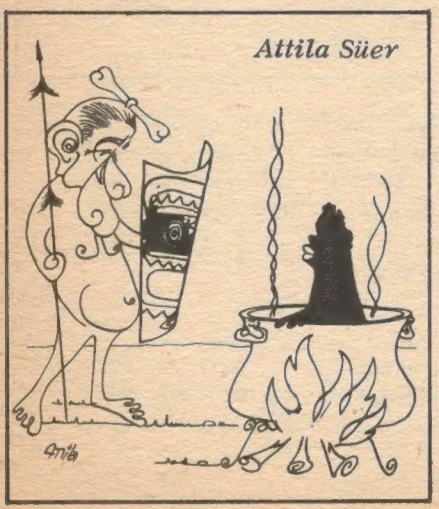

-Çevrenizdekilere dikkatle bakınız: Kimler rahat içinde yaşar? Meyhaneciler.. Kimlerin karısı pahalı kürkler giyer? Meyhanecilerin. Sayın dinleyiciler! Ne diye içki içerek meyhanecileri zengin edeceksiniz ?.

Aradan birkaç ay geçmişti. Yolda karşılaştığı bir adam Yeşilaycının eline sarılıp,

-Sizi kutlarım, dedi, hani içki üzerine konuşmuştunuz ya... Konuşmanızın çok etkisinde kaldım.

Konferansçı,

-Çok memnun oldum, dedi, demek içkiyi bıraktınız?

Adam,

-Yok canım, dedi, konuşmanızdan yararlanıp bir meyhane şimdi çok rahatım...

KAZAK BİR KOCANIN HATIRA DEFTERİNDEN

12 mayıs 1949 günü saat 14.30'da evlendim. İlk iş olarak karımın komşularla konuşmasını yasakladım.

Ali Keskinsert

*

4 haziran 1950 günü, kaynanam ve kaynatamın evimize gelmesini yasak ettim.

Ali Keskinsert

*

11 eylül 1951 günü saat 00.3'de karıma bir çocuk doğurttum. Çocuğa Haydar adını koydum. Haydar'a uslu durmasını, ağlamamasını emrettim.

Ali Keskinsert

*

2 temmuz 1952 günü saat 00.1'de karıma bir de kız çocuğu doğurttum. Karıma bundan sonra bir daha doğurmamasını emrettim.

Ali Keskinsert

*

1 eylül 1960 günü çocukları okula başlattırdım. Kendilerine, sınıflarının birincisi olmalarını bildirdim.

Ali Keskinsert

Buenos Aires :
Lino Palacio

-Bu nedir?
-Bir dünya kadını...
-Aman ne çirkin şey !...

4 ekim 1961 günü saat 8.10'da karımı üçüncü kez dövdüm. Bundan sonra döverken bağırmamasını söyledim.

Ali Keskinsert

*

8 mart 1962 gününden sonra çocukların sokakta oynamalarını yasakladım.

Ali Keskinsert

19 ağustos günü saat 18'de hem çocukları, hem analarını eşek sudan gelene kadar ıslattım.

Ali Keskinsert

*

26 mayıs 1969 günü oğlana okulu bitirttirdim. Kızı da okuldan çıkarttım.

Ali Keskinsert

Sofia "Starshel" dergisinden (Kanada 1968) Guergui Anastassov

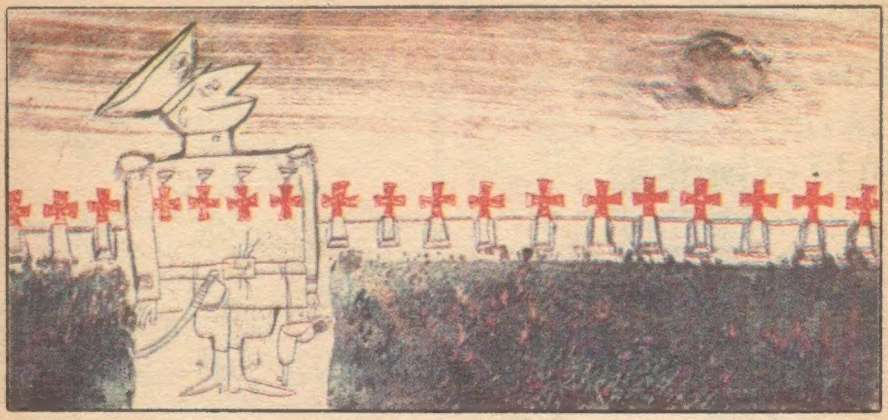

*

11 nisan 1970 günü saat 15'de, karımla çocuklarıma, en sonunda kendimi kapı dışarı attırdım.

Ali Keskinsert

ALLAHIM

Usta deneme pilotu, yeni jete atladı, büyük bir hızla yükseldi, yükseldi, yükseldi, hızı gittikçe artarak yükseldi. Bir ara gözü hız saatine takıldı: Saatte dört bin kilometre!

Usta pilot, korkuyla,

-Aman Allahım! diye bağırdı.

Gökten, çok yakından bir cevap geldi!

-Ne var evlâdım?

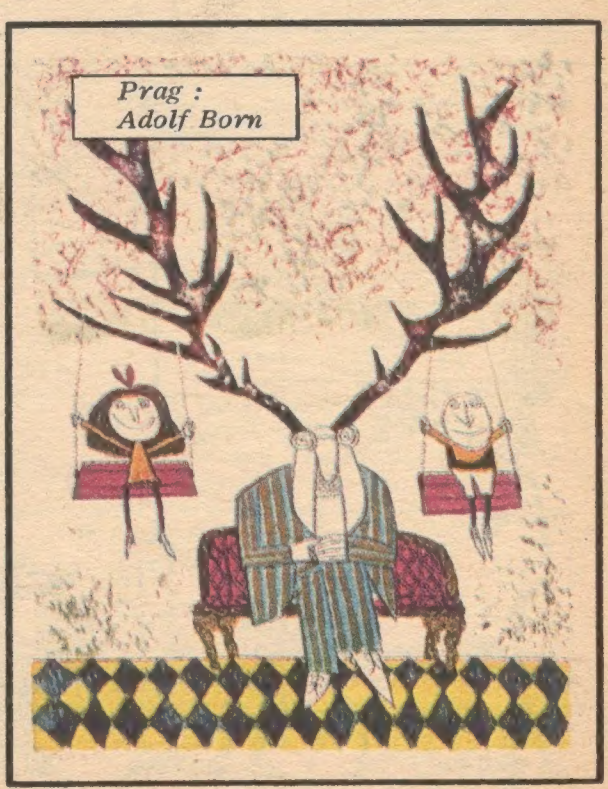

Ferruh Doğan

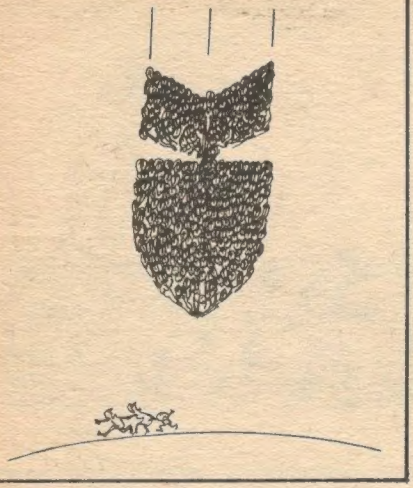

Semih Balcıoğlu

Zeki Beyner

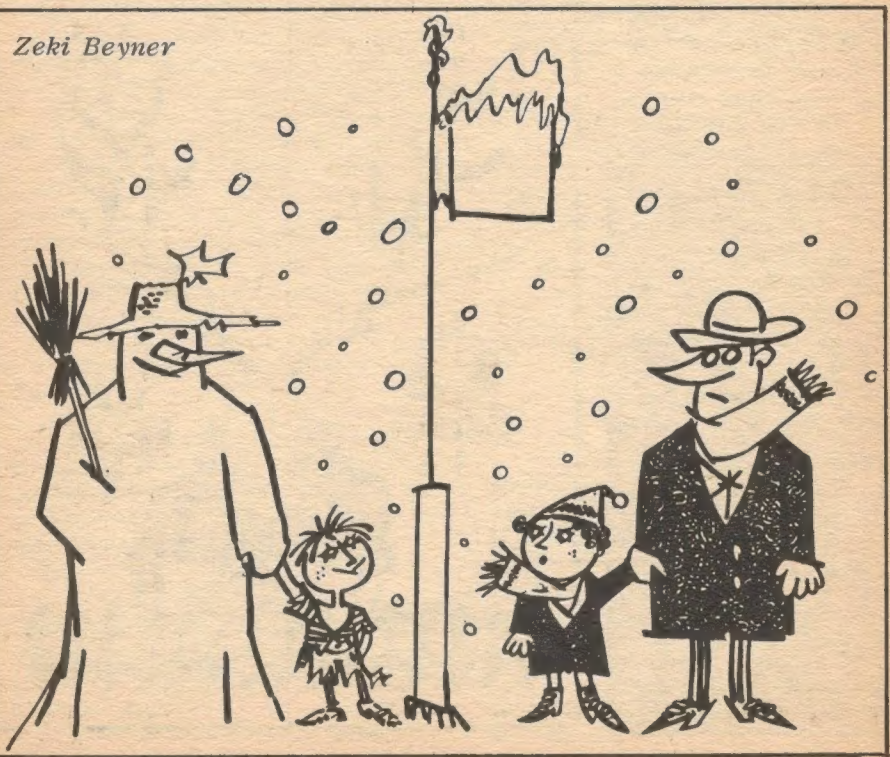

Yurdagün Göker

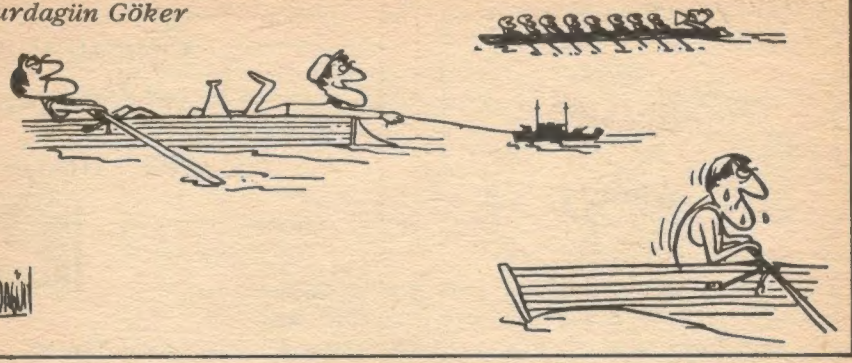

KANADA ULUSLARARASI KARİKATÜR YARIŞMASI

1968 albümündeki Türk karikatürcüleri: Nehar Tüblek, Nezih, Kutlu, Atillâ Süer, Semih Balcıoğlu, Ferruh Doğan, Zeki Beyner, Yurdagün Göker, Erdoğan Bozok, Ali İhsan Korur.

Erdoğan Bozok

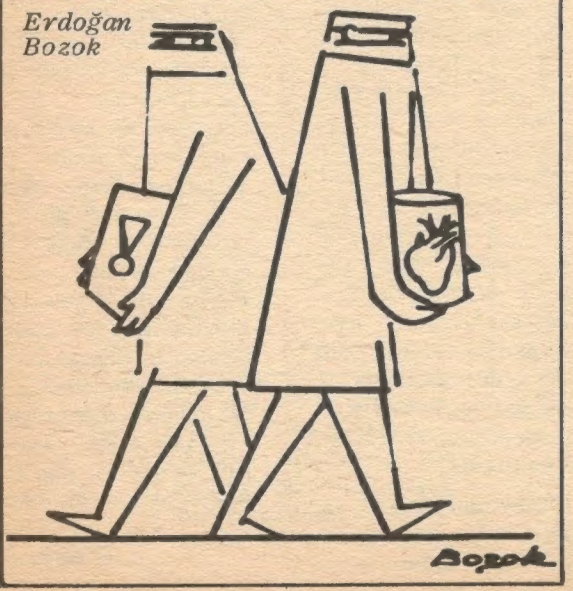

Ali İhsan Korur

Yazarına aylık gelir sağlayan taşlama

29.sayımızda kısa biyografisini ve bir taşlamasını yayınladığımız Abdülhak Hamit 2 ocak 1852 de Bebek'te (İstanbul) doğdu, 13 nisan 1937 de Maçka'da (İstanbul) öldü.

Daha on yaşındayken ağabeyisiyle Paris'e gitti, birbuçuk yıl Fransız okulunda okudu. Hamit 13 yaşındayken, Tahran Ortaelçisi olan babasıyle Tahran'a gitti. Birbuçuk yıl kalıp döndü. 19 yaşındayken Fatma adlı onüç yaşında bir kızla evlendi. Bir oğlu dünyaya geldi.1876' da Paris Elçiliği ikinci katibi olunca, karısıyle oğlunu bırakıp Paris'e gitti. İki yıl sonra yurda döndü. Berlin Büyük Elçiliği katipliğine atandı. Berlin'e gitmek üzere, vapurla Odesa'ya kadar gider. Vapurda gördüğü bir Alman kızının ayaklarının çok iri oluşu hoşuna gitmez.

-Ben bu kadar iri ayaklı kadınlar yetiştiren memlekette yaşayamam! der ve Odesa'dan geri dönerek istifasını verir. Bu olay Hamit'in karakterini göstermektedir.

1883 de Bombay şehbenderi olur. Eşi Fatma ve çocukları yanındadır. Verem olan eşinin hastalığı artınca, geri dönerken Fatma hanım 26 yaşındayken Beyrut'ta öldü. İlk eşinin ölümünün acısıyle "MAKBER"adlı eserini yazdı.

Londra Büyükelçiliği başkâtibi olur. Nelly Cloower adlı bir İngiliz kızıyle evlenir.Yirmi bir yıl evli kaldığı Nelly'nin ölümü üzerine, "Medfen" adlı bir kitap tasarlarsa da, bu tasarısını gerçekleştiremez. 21 yıllık eşinin ölümünden sonra Cemile adında bir hanımla evlenmişse de yirmi gün sonra ayrılmışlardır .. Dördüncü ve son evliliği Brüksel'de Belçikalı Lüsiyen'ledir.

Süleyman Nazif' in üstad-ı âzam (En büyük usta) dediği Hâmit'e,

-Fatma hanım öldü ,

Ölümünün 33üncü yıldönümünde

Abdülhak Hamit Tarhan'dan

taşlama

Mevki Viyana,
Bir darbe-i ma'kûs ile düşmüş o yana,
Hep tersine dönmüştür onun giydiği şeyler,
Hem bid-defaât !..
Onlarla yatıp kalkar imiş kendisi söyler,
Vaktiyle bütün Pul'da yapılmışsa da heyhât,
Cümlesi solmuş.
Vaktiyle siyah,şimdi fakat yemyeşil olmuş
Bir paltosu vardır.
Tek gözlüğü vardır,geceler kandilidir o.
Yâ Rab ne hayât !..
Cepler delik az çok,
Lâkin ne zarar var ki delikten düşecek yok.
Bir korkusu vardır :
Meyhânelerin sâat-i tatili pek erken...
Bir kirli paçavrayla gezer,
Mendilidir o.
Lâstikleri bir başkasınındır ki yürürken
Durmaz ayağında kaçar ekser...
Serpûşu ne festir, ne külâhtır, ne sarıktır,
Kalpak da değildir,
Bir şapka mı hâşâ...O, onun kendine mahsûs,
Bir başka şekildir.
Keşkül gibi birşey...
Milliyetini fârık olan yok,soruyorlar :
Kimdir bu alâmet,bu musîbet,ne kılıktır,
Ürkütmiyelim,sus...
Bir kahkaha,bir av'ava kopmakta pey-â-pey...
Bâzan da müheyyâ-yı tasaddut duruyorlar,
Zül farkına bir zam !..
Ancak biri vardır,ona der : Şair-i âzam!..

(Tanin Gazetesi-1922-Sayı:73)

"Makber" yazdımız, bu Lüsiyen ölünce de inşallah Mezbele diye yazarsınız! demesi, bu acı nükte, mizah edebiyatımıza geçmiştir.

Hâmit'i, kitaplara da geçmiş karakteri olarak şöyle anlatırlar:

"Hiç bir zaman tedbirli bir insan olamamıştır. Eline geçen parayı, son meteliğine kadar harcar. Onun için yarın diye bişey yoktur."

Mütarekede gereksiz bir vehime kapılmış, İngilizlerden çekinerek Viyana'ya gitmiştir. Yaşamının en sıkıntılı, en yoksul ve bunalımlı günlerini o günlerde geçirmiştir. İşte o sıkıntı içinde, kendisiyle alay eden "Şair-i Azam" taşlamasını yazmış, bu taşlama TANİN gazetesinde yayınlanınca yankılar uyandırmış,Büyük Millet Meclisi hemen kendisine aylık bağlamış, İstanbul Belediyesi de ev kiralamıştır.

Yazdıkları taşlamalar yüzünden şairlerin başları belâya girerken, Şair-i Azam,kendi kendisiyle alay ederek, bir daha büyük olanaklara kavuşmuştur.

Luis Blanco Alvarez
Montevideo

Kanada Uluslararası Karikatür Albümü 1968

Yarışma Fıkraları

Ankara-Beşevler, Birinci Sok. No : 3, Daire : I, Süleyman Yazıcı yazıyor :

136 UYUKLAYANLAR

Fabrikanın çalışkan işçilerinden biri, çalışma saatlerinde uyuklamaya başlamıştı. Sorduklarında nedenini şöyle anlattı:

-Her gece rüyamda İstanbul'dan Ankara'ya kadar kamyon sürüyorum. Tam kamyonu bırakıp uyuyacağım bu kez de patron bırakmıyor, ille de Samsun'a sür kamyonu diyor.. Samsun'a gelinceye dek sabah oluyor, uykusuz kalıyorum. Fabrikaya gelince de uyuyorum.

Arkadaşları, onu bir ruh hekimine götürürler. Derdini anlatınca hekim,

-Sen hiç merak etme, der, Ankara'ya gelince sen kamyonu bana bırak, ben Samsun'a götürürüm, sen de uyursun...

Gerçekten de işçi, o günden sonra iyileşir, ama bir süre sonra onu hekime götüren arkadaşlarından biri aynı hastalığa tutulup iş saatlerinde uyuklamaya başlar. Sorulunca da nedenini şöyle anlatır:

-Ben her gece rüyamda Ankara'da kız arkadaşlarla dans edip eğlenirken, arkadaşımızı tedavi eden hekim yanıma geliyor, "Ben kızları idare ederim, hadi sen şu kamyonu Samsun'a götür!" diyor. Geceyarısından sonra kamyonu ancak sabahleyin Samsun'a getirebiliyorum. Tabii fabrikaya gelince de uyukluyorum.

■

Gölpazarı-Cengiz Topel İlkokulu, 4/A, No : 128 Mücella Çınar yazıyor :

137 ODUN KALMAMIŞ

Hoca'yı karısı odun kesmek için ormana yollamış. Hoca ormanda bu ağaca, o ağaca bir iki balta sallamışsa da hiçbirini kesemeyince eli boş dönmüş eve. Karısı,

-Hani odun? diye sormuş.

Hoca,

-Odun bitmiş, kalmamış, demiş.

-Canım, hiç orman olur da odun olmaz mı? deyince karısı,

Hoca:

-Ne yapayım, demiş, benim gittiğim ormanda odun yoktu işte.

■

Erzurum - Hacı Cuma Mah. Günaydın Sok. No : I, Hayati Kerket yazıyor :

138 DÖRT AYAK

Şehir pazarına gelen köylüler köylerine dönerlerken geceleyin yolları-

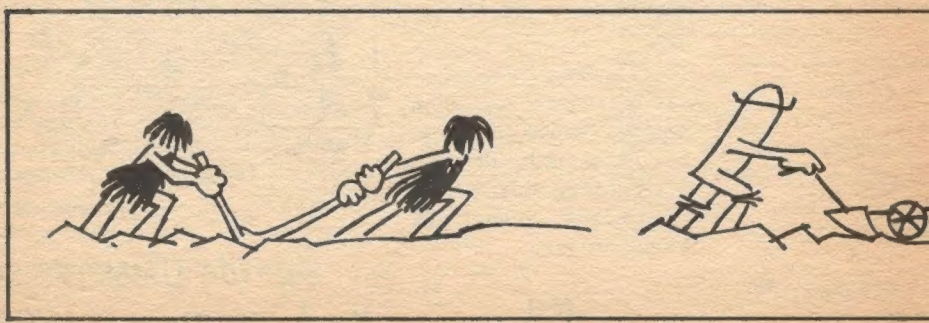

nı şaşırıp bir mezarlık önüne gelince korkudan oturup kalırlar, mezarlığı geçebilmek için çare düşünmeye başlarlar. İçlerinden biri,

-Ben buldum...der.

-Nedir?

-Aha böyle dört ayak olup geçelim de ölüler eşek sürüsü geçiyor sansın...

■

Bakırköy (İstanbul) - Türkiş, Ergenekon Sok. No : 13/9 Serdar Büyükkök yazıyor :

139 KESEMİZE UYGUN

Trenle Ankara'ya gidiyordum.. Kontrol memuru kompartımana girdi. Biletlerimize bakarken sakallı bir köylüye de,

-Baba, biletin? dedi.

Yaşlı köylü,

-Kusura bakma, alamadık..dedi.

-Yahu, biletsiz trene binilir mi? Nereye gidiyorsun?

-Ankara'ya...

-Hem de Ankara'ya kadar biletsiz? Neden bilet almadın?

Sakallı köylü,

-Alacaktım almasına ama, dedi, keseme uygun bir bilet bulamadım.

■

Fındıkzade (İstanbul) - Molla Şeref Mah. Sigortacı Sok. Yavuz Apt. No : 16/7, Mürsel Engin yazıyor :

140 NE BEKLERSİNİZ?

OKUR KARİKATÜRLERİ :

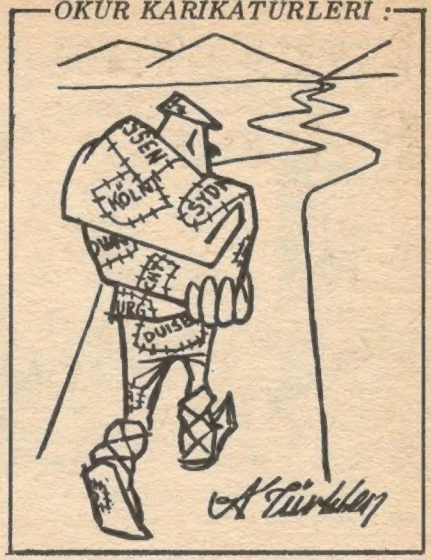

Ordu'da yapılan Orduspor'la Trabzonspor, futbol maçı 1-1 sonuçlanmıştı. Ordulu seyirciler üzüntüyle staddan çıkıyorlardı. Bir pencereden başını uzatan yaşlı bir kadın geçenlere, sordu :

-Maç n'oldu?

Kalabalıktan biri cevap verdi :

-İlk golü bizimkiler attı, maçın sonuna doğru da onlar bize attı.. Bir bire...

Yaşlı kadın kızdı :

-Oh olmuş...Haçan atarsınız bir gol, daha ne beklersiniz... Yenmiş iken bıraksanıza oyunu... Haçan bırakmadın oyunu, onlar da atar sana golü...

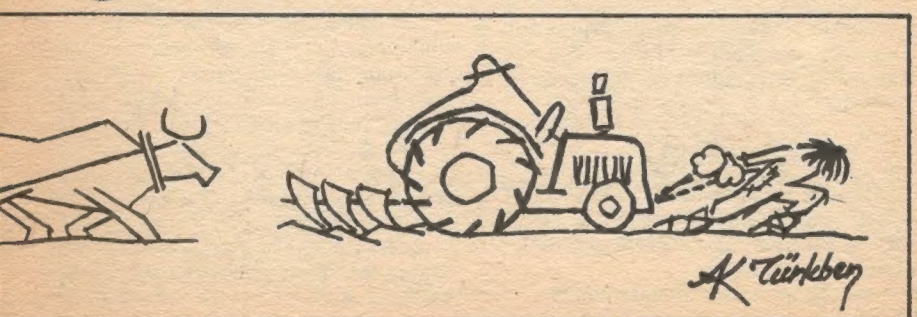

Hannover'den Rudi Facke

Eğlence programı

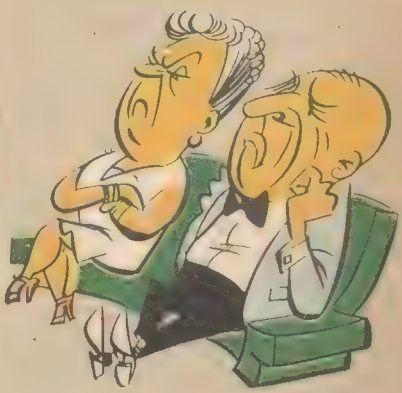

İKİ YÜZ NAPOLYON

Napolyon Bonapart, yeni yaverini denemek için, başkalarının yanında kulağına bişeyler fısıldadıktan sonra,

-Bu bir sırdır, dedi bunu ancak bir tek Napolyon'a söyleyebilirsin!

İmparatorun yakınları yaveri - ne ne söylediğini merak ettiler. Bu sırrı yaverden almak için çok uğ - raştılar. En sonra 200 Napolyon altını karşılığında, yaverin ağzından sırrı aldılar. Bonapart bunu öğre - nince yaverine çıkıştı:

-Ben sana bu sırrı ancak bir tek Napolyon'a söyleyebilirsin, de - medim mi?

Yaver,

-Emrinizi fazlasıyla yerine ge - tirmekten başka bir şey yapmadım haşmetmeap, dedi, sırrınızı bir tek Napolyon yerine, iki yüz Napolyon'a söyledim!...

PARMAKLA

Devlet adamlarından biri, bir savaş sonrasında, Napolyon'u eleş - tiriyordu. Parmağını haritanın üze - rinde dolaştırarak,

-Önce şurasını almalıydınız ... Sonra burdan geçerek şunları istila etmeliydiniz. Daha sonra da bu - ralarını hep fethetmeliydiniz.. diye, Napolyon'a ne yapması gerektiği - ni haritada parmağıyla gösteriyor - du.

Napolyon,

-Çok haklısınız, dedi, o göster - diğiniz yerler parmakla alınabilseydi, sizin dediğiniz gibi yapardım.

BİR BİZDEN

UZUN OLMUYOR

Orleans alayından bir subay, On - dördüncü Lui'ye bir müjde vermek için saraya koştu. Subay, bu hizmetine karşılık kendisine Saint- Louis nişanı verilmesini diledi.

Kral,

-İyi ama, dedi, bu nişanı almak için daha pek genç değil misiniz?

Genç subay,

-Haşmetlim, dedi, sizin Orleans alayınızda insanın ömrü pek uzun sürmez de...

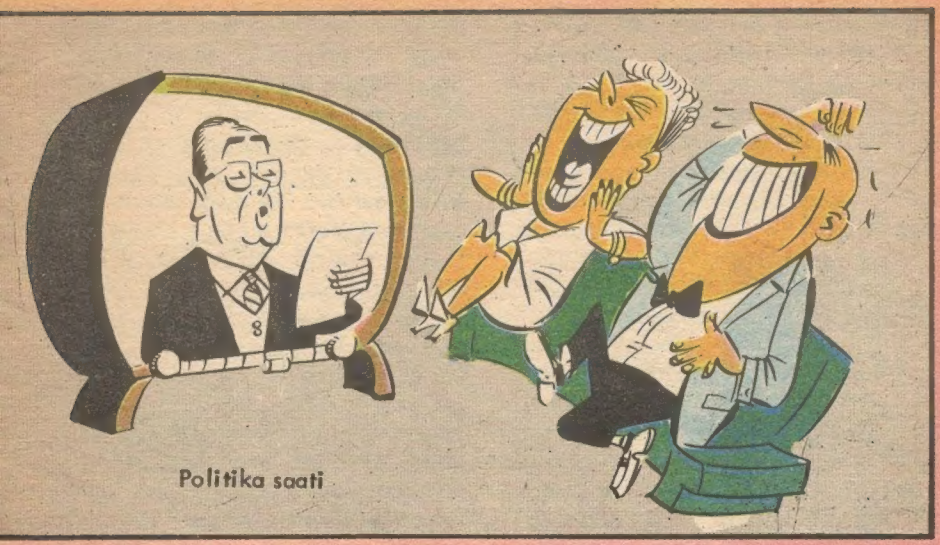

Politika saati

BİR SİZDEN

AĞZININ DÜMENİ

Tıflf Hasan Efendi ile Halil Paşa birlikte yürürlerken, önlerinden geçtikleri eczanede bir şapkalı adam görmüşler. O zaman İstanbul'da şapkalı gezenler genellikle yabancı hekimlerdi. Tıflf Hasan,

-Paşa, der, beş lira verirsen şu firenk'in suratına tükürürüm.

Halil Paşa,

-Peki, tükür de al beş liranı! der.

Tıflf içeri girip eczacıya,

-Bir doktor istiyorum... der.

Eczacı şapkalı adamı gösterince Tıflf ona,

-Mösyö, der, Allah kimsenin başına vermesin, çok garip bir hastalığa tutuldum. Ağzımın dümeni bozuldu ; bir yere tükürmek istediğim zaman, başka bir yere tükürüyorum. Diyelim, mendilime tükürmek istesem cama, yere tükürmek istesem kapıya tükürüyorum.

Hiç böyle bir hastalık duymamış olan Frenk hekimi denemek için,

-Hadi yere tükür bakalım ! deyince Tıflf "Hak tuuu !" diye hekimin suratının ortasına tükürür.

Hekim,

-Ne yaptın ? deyince Tıflf,

-Ben size demedim mi, ağzımın dümeni bozuk diye...der, Halil Paşa'dan beş lirayı alır.

AHMAKLIK

Şair Haşmet, ahmak olduklarına karar verdiği devlet adamlarından anamıdıklarının adlarını defterine yazardı. Bir gün Koca Ragıp Paşa,

-Senin şu ünlü defterindeki listede benim de adım var mı ? diye sordu.

-Var Paşam...

-Peki ama neden ?

-Geçende bir adama borç verdiniz de ondan...

-Ya herif borcunu öderse ne olacak ?

-O zaman da sizin adınızı siler, yerine onun adını yazarım Paşam..

Giovanni Guareschi'den bir hikâye:

SOBA Boruları

Oğlumuzu dünyaya getiren hayat arkadaşımın bu günlerde iki önemli kaygusu var. Biri, soba borularını kış için temiz tutmak, ikincisi, gene kış için bisiklete atlayıp köy köy dolaşarak reçel aramak... Bakarsanız bu iki gayret de faydalı şey... Faydalı göründüğünden direnemezsiniz. Ben de boyun eğdim. Boyun eğince soba borularını temizlemek bana düştü. İş bölümünde mutabık kalınca karım bisiklete atlayıp reçel aramaya gitti. Ben de soba borularının icabına bakmak için kollarımı sıvadım.

Kendimi methetmek gibi olmasın ama soba borusu temizlemekte benzerim yoktur. Yalnız temizlemekte değil, söküp takmakta da gayet mahirimdir. Bu hususdaki bilgimi bilseniz işin ikinci zanaatim olduğunu, gazeteciliği söktüremediğim gün ekmek paramı bu yoldan daha rahat kazanacağımı kabul edersiniz.

Şimdi dikkat kesilin, sizi bu bilgimden faydalandıracağım. İlerde lâzım olur. Bir kere soba boruları alaşağı edilmeden en alttaki borunun ağzını gazeteyle yahut bir paçavrayla sıkıca tıkayacaksınız. Yoksa kurumlar her tarafı hele halıları berbat eder. Ben de işe böyle başladım. Dirseğe bağlı birinci boruyu yavaşça çıkarıp ağzına hemen bir paçavra soktum. Sonra merdivene çıkıp üst dirseği gevşettim. Boruları dikkatle indirdim. Evvelce serdiğim gazetenin üstüne vurmak için paçavrayı çıkarmak istedim. Baktım ki paçavra yerinde yok.. Telaşlanmama meydan kalmadı. Bir de baktım borular ter temiz... Vuruyorum kurum namına hiç bir şey dökülmüyor. Şu halde ya bizim kömürler kurum yapmaz cinstenmiş, ya da sevgili karıcığım benden habersiz bana sürpriz yapmak için borularımızı birisine temizletmiş. Böyle sürprizlere evel-eski bayılırım.. Kendi kendime sırıtarak ellerimi yıkamak için banyoya gittim. Dönüşte pembe ipekten yatak örtümüzün üstünde siyah bir şey gözüme ilişti. Yaklaşıp baktım. Bir yığın soba kurumu.. Bre aman! Nedir? Ne olacak, bizim oğlan ben merdivenin üstündeyken alttaki paçavrayı gürültüsüzce çıkarmış üstüne birikenleri getirip pembe örtüye silkelemiş. Bu bizim oğlan da belli ki, resim istidadı var. Açık pembeye siyahın kontrunu arıyor. Böyle aramalar belki ailemizin geleceğine şeref verir ama benim şimdi bunu düşünecek öğünecek sıram değil... Pembe ör-

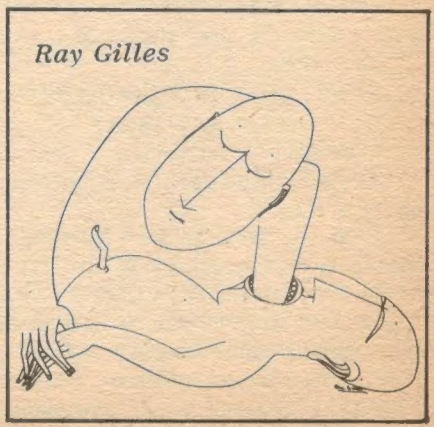

tü zaten batmış... Bari başka şeyler batmasın, diyerek dikkatle kaldırmak istedim. Bir anda yorgan morgan dalga dalga siyahlaştı. Böyle telaşlı sıralarda ellerimin beceriksizliği, hafifliği nedense kaybolur. Büsbütün hantallaşırım. Gene çapaçulluğum depreşti. Uzatmayalım yataklarda isle haşır neşir olmayan bir karış yer kalmadı. Şiltelere varıncaya kadar her şey kuruma bulandı. Hepsini yüklenip banyoya attım. Sıra oğlanı temizlemeye gelmişti. Biraz düşündükten sonra bu işin kolayını elektrik süpürgesini kullanmakta buldum. Süpürgeyi belki yarım saat çalıştırdığım halde oğlanın yüzünü gözünü, ellerini ayaklarını, üstünü başını kaplayan yağlı kurumlar bana mısın demediler. Karım nerdeyse yorgun argın gelecekti. Oğlanı ilk bakışta zenci yavrusu gibi görüp kıyametleri koparmasın, diye dikkatle pudraladım.. Pudralamak işi bittiği zaman karım da alı al moru mor içeri girdi.

Oğlana bakar bakmaz:

-Çocuk üşümüş, dedi. Rengi bir hoş. Hemen sobayı yakalım. Dört beş köy dolaştım, reçelin nami yok.

Sobayı tutuşturdum. Biraz sonra apartmanı dayanılmaz bir duman kapladı. Meğer üst dirseği çıkardığım zaman rüzgâr bacadaki kurumları içeri savurmasın diye deliğe tıkadığım çuval parçasını çıkarmayı unutmuşum. Soba yanmakta olduğundan dirseği çıkarıp çuvalı çekemedik. Mecburi pencereleri açtık. Karım çocuğumuzun sıhhatini daha fazla merak etmesin diyerek, ceketimi giydikten, dış kapıyı tuttuktan sonra olup bitenleri kısaca anlattım. Aile yuvamızda o gece yatacak yatak kalmadığını, oğlanın yağlı kurumlara bulandığını anlayan karım feryada başlayınca:

Jamaica'dan :
Jeffrey J. Monahan

-Ben hangi köyde reçel olduğunu biliyorum, dedim, gidip alayım. Sen bu işlerle uğraş.

Canımı dışarıya attığım zaman, hayat arkadaşım, "Ne bahtsız kadınmışım!" diyerek her zamanki ağıtına başlamıştı.

DİN BİLGİSİ

Yamyamların bulunduğu bölgeye giden Ülkücü Misyoner, kabilenin başkanıyla karşılaşınca kılavuzuna,

-Sor bakalım. dedi, başkanın hiç din bilgisi var mı?

Başkan, tercümana şu cevabı verdi:

-Bundan önceki misyoner geldiği zaman şöyle bir tadına bakmıştık!